

ІРПІНЬ ЄДИНИЙ

лютий 2018 / випуск 31

«Саме зараз, в ці важкі для нас дні, воїни-афганці є взірцем, кращими синами українського народу, які захищають Україну, її суверенітет, цілісність та недоторканість, а також честь і гідність нашого народу. Я особисто дякую у ці дні скорботи нашим Героям України за їхню мужність, стійкість, сміливість та патріотизм.

Для того, щоб бути справжнім захисником, потрібно мати не тільки зброю і силу, але також хоробре, добре і чесне серце. Мужність і честь, стійкість і вірність необхідні в служінні Вітчизні не тільки зі зброєю в руках, але і в повсякденній праці над зміцненням її могутності.

Нехай ваші сила та мужність завжди живляться любов'ю та підтримкою близьких і рідних; труднощі, що зустрічаються на вашому шляху, легко долаються. І після будь-яких «баталій», які часто трапляються у повсякденному мирному житті, хай вдома на вас завжди чекає затишна гавань.

Міцного здоров'я вам, добра у родинах, успіхів та надійного тилу! Бажаю всім нам миру і спокою на всій українській землі. Слава Україні! Слава Героям України! Вічна пам'ять загиблим!»

**З повагою,
Юрій КАРМАЗІН,
Голова Партії
захисників Вітчизни**

15 ЛЮТОГО МИ СХИЛЯЄМО ГОЛОВИ ПЕРЕД СВІТЛОЮ ПАМ'ЯТТЮ ПОЛЕГЛИХ, ВШАНОВУЄМО ТИХ, КОМУ ДОВЕЛОСЯ ВОЮВАТИ В ЧУЖИХ КРАЇНАХ

Слово «Афган» для багатьох українських родин назавжди стало грізним знаком біди, символом непогамовних душевних мук і безутішного горя. Війна в Афганістані тривала з 25 грудня 1979-го по 15 лютого 1989 р. Через її пекельне горнило пройшло понад 160 тисяч жителів України, з них загинуло 3500, зникло безвісти – 60 осіб, 8 тисяч отримали поранення, 4687 повернулися інвалідами. Вже вдома від ран, хвороб і самогубств померли більше 4 тисяч українських «афганців». Заслугують уваги й учасники бойових дій, які виконували свій військовий обов'язок у інших військових конфліктах на території зарубіжних країн. Саме воїни-інтернаціоналісти Приірпіння після початку війни на сході першими пішли добровольцями в лави Збройних сил України.

«Час не підвладний викреслити з нашої пам'яті героїчні подвиги, приклади вірності військовому обов'язку, що продемонстрували тисячі синів і дочок України, яким довелося нести нелегку військову службу в Афганістані.

Подвиги учасників бойових дій – це та велика і велична правда історії, яку не спотворити і не перекреслити жодними змінами у сучасному мінливому світі. Це взірць реального, дієвого патріотизму для кожної чесної людини і свідомого громадянина, наочне свідчення єдності всіх поколінь нашого народу. На жаль, з року в рік вас у бойовому строю залишається все менше і менше.

З глибокою шаною згадуємо сьогодні усіх, хто загинув під час виконання свого військового обов'язку за межами України, з особливим болем згадуючи війну в Афганістані.

Щиро вітаю ветеранів Афганської війни та зичу вам міцного здоров'я, добробуту, злагоди і миру на довгі літа!

Нехай завжди над нами буде мирне небо!

Слава Україні!»

**Ігор ПАНАСЮК,
депутат Ірпінської міської
ради Партії захисників Вітчизни,
голова Ірпінської регіональної
спілки ветеранів Афганістану**

ПРАВО ВЛАСНОСТІ НА ЖИТЛО
ОТРИМАЛИ СІМ'Ї ЗАГИБЛИХ
ВОЇНІВ ТА УЧАСНИКІВ
БОЙОВИХ ДІЙ

Стор. 2 ►

МИ ШАНУЄМО ПАМ'ЯТЬ ГЕРОЇВ,
ЩО ВІДДАЛИ ЖИТТЯ ЗА
УКРАЇНУ

Стор. 3 ►

В ІРПЕНІ ВШАНУВАЛИ
29 РІЧНИЦЮ ВИВЕДЕННЯ
ВІЙСЬК З АФГАНІСТАНУ

Стор. 4 ►

ДЕ ЗВЕРТАТИСЬ ДО ДЕПУТАТІВ
ІРПІНСЬКОЇ МІСЬКОЇ РАДИ
ВІД ПАРТІЇ ЗАХИСНИКІВ
ВІТЧИЗНИ

Стор. 6 ►

ПРАВО ВЛАСНОСТІ НА ЖИТЛО ОТРИМАЛИ СІМ'І ЗАГИБЛИХ ВОЇНІВ ТА УЧАСНИКІВ БОЙОВИХ ДІЙ

Рік за роком вони перегортали сторінки календаря, чекаючи той святковий день, коли ввійдуть в свою нову оселю. Ще з 2008 року ці сім'ї загиблих Героїв чекали своєї черги на отримання житла. І от 15 лютого 2018 року – цей день настав.

Ключі від квартири отримує Аврамчук С. А.

На урочистому вшануванні 29 річниці Дня виведення військ з Афганістану завдяки зусиллям Ірпінської регіональної спілки ветеранів Афганістану та учасників АТО ключі від нових квартир та право власності на них отримали: **Салюк О. В., Бондаренко С. В., Кухарчук В. Є., Чичик І. Й., Гриценко В. С., Бережний М. І., Аврамчук С. А.**

Вручення ключів та документів із правом власності на житло проводили Голова Партії захисників Вітчизни, народний депутат України чотирьох

скликань **Кармазін Юрій Анатолійович**, Начальник управління з питань внутрішньої політики Київської обласної Державної Адміністрації **Євстратов Олександр Павлович**, відомий благодійник **Мурашківський Геннадій Анатолійович**, Голова Ірпінської регіональної спілки ветеранів Афганістану та учасників АТО, депутат Ірпінської міськради від Партії захисників Вітчизни **Панасюк Ігор Валерійович** та депутат Ірпінської міськради від Партії захисників Вітчизни **Лехман Іван Ласлович**, а також головний сто-

Ключі від квартири отримує Кухарчук В. Є.

матолог Київської області **Рибак Василь Анатолійович**.

Ірпінська УСВА не припиняє займатись пошуком альтернативних джерел фінансування для будівництва, започаткувавши таким чином новий соціальний проект щодо забезпечення житлом членів сімей загиблих воїнів та учасників бойових дій.

Такі довгоочікувані квартири раніше вже отримали дванадцять сімей. А тепер збільшили цю цифру ще на сім.

Наших інвесторів: **Мусієнка Сергія Миколайовича, Дріжденка Романа**

Ярославовича та Рубана Олександра Павловича - нагородили пам'ятною медаллю «За благодійну діяльність».

Присутні щиро дякували члену Ірпінської спілки УСВА **Лехману Івану Ласловичу**, бо саме він опікувався всім циклом будівельних робіт та юридичним оформленням прав власності на квартири.

Символічним подарунком цим людям став календарик, який нагадуватиме тим, хто отримав квартири, що в житті завжди є місце таким хорошим дням.

Ключі від квартири отримує Бондаренко С. В.

Ключі від квартири отримує Чичик І. Й.

Ключі від квартири отримує Гриценко В. С.

Ключі від квартири отримує Бережний М. І.

МИ ШАНУЄМО ПАМ'ЯТЬ ГЕРОІВ, ЩО ВІДДАЛИ ЖИТТЯ ЗА УКРАЇНУ

Війна нічого не шкодує. Вона не обирає кого забирати. Дуже шкода, що загинули наші товариші та близькі. Та цього вже не зміниш, але залишилися ще ті, хто потребує нашої підтримки.

Шана та піклування за родинами загиблих побратимів – це наш святий обов'язок, бо вони залишилися без опори та годувальників. Ми завжди допомагаємо й будемо допомагати родинам загиблих під час бойових дій. На фото: дружина **Гуменюка Олександра Леонідовича**, загиблого командира 11-го окремого батальйону територіальної оборони «Київська Русь» – **Олена Гуменюк-Торган**.

Матеріальну допомогу дружині загиблого бійця 24 –го батальйону територіальної оборони «Айдар» **Давидчука Олександра Васильовича** – **Ларисі Грицай** передає член правління Української Співки Ветеранів Афганістану **Курамагомедов Іса Асадулович**.

СВЯТО ЛЕГЕНДАРНОЇ СЛАВИ У ВІЙСЬКОВОМУ ШПИТАЛІ

Сьогодні госпіталь для воїнів-інтернаціоналістів «Лісова поляна» приймав гостей, пройшло велике патріотичне свято легендарної слави, приурочене 29 річниці виведення військ з Афганістану. Вшановували пам'ять воїнів, які, завершивши свій інтернаціональний обов'язок, повернулися героями, та тих, що не повернулися зовсім. Свою мужність, свою доблесть передають синам і онукам, вчать любові та патріотизму молодих соколят.

Із вітальними словами на святі виступали: Голова Української Співки ветеранів Афганістану (воїнів-інтернаціоналістів) **Червонописький Сергій Васильович**, Голова Київської міської організації УСВА **Гончаренко Микола Миколайович**, головний лікар госпіталю **Чепела Сергій Миколайович**, Голова Київської обласної організації Української Співки ветеранів Афганістану **Янківський Олександр Станіславович**, Голова Ірпінської регіональної співки ветеранів-Афганістану (воїнів-інтернаціоналістів) та учасників АТО **Панасюк Ігор Валерійович**.

Не можливо було не відмітити, що саме робота лікарів шпиталів є дуже важливою в наш час. Саме від них залежить, хто з бійців зможе продовжувати боротьбу, з якою силою вони повертатимуться, як вилікуються та повернуться до звичайного способу

бу життя. Всі відділи лікарні нагородили подяками, адже робота кожного з них – вклад в щасливе майбутнє всієї країни. Саме таким чином і треба боротися за свої права – власними працею та силою, а не розраховувати на державу.

Святкова програма складалась із виступів гурту «Лісова поляна», танцювальних колективів, авторських пісень учасника війни в Афганістані та АТО. А найзворушливішим був виступ маленьких діток, що розчулив до сліз чималу частину глядачів.

Зі свого боку, ми не могли обійти це увагою, щирість дітей змушує дарувати їм подарунки, що ми і зробили. Від щирого серця сподіваємось, що ці дітки будуть мати світле майбутнє та даруватимуть таку ж радість і нам, і своїм батькам, і всім навколо.

Анастасія БЕРЕЗА

НОВИХ ЧЛЕНІВ ПРИЙМАЄМО, А ТИХ, ХТО ДАВНО З НАМИ – НАГОРОДЖУЄМО

Вже стало доброю традицією почесно нагороджувати тих, хто вносить вагомий внесок для розвитку нашої спільки та країни загалом, орденами, медалями та подяками. Таке нагородження відбулося в четвер, 15 лютого, на урочистому вшануванні Дня виведення військ з Афганістану.

Вручення відповідних відзнак на даному заході проводили радник віце-прем'єр-міністра України **Шевченко Василь Васильович**, голова Київської обласної організації ветеранів Афганістану (воїнів-інтернаціоналістів) **Янковський Олександр Станіславович** та голова Ірпінської регіональної співки ветеранів Афганістану (воїнів-інтернаціоналістів) та учасників АТО **Панасюк Ігор Валерійович**.

Відзнакою Президента України було нагороджено **Вашука Валентина**.

Рішенням президії Української співки ветеранів Афганістану (воїнів – інтернаціоналістів) та учасників АТО медаллю «За звитягу» нагороджені **Ніколаєць Олександр Володимирович**, **Яценко Віктор Вікторович**, **Стаднік Віктор Вікторович**.

Почесною відзнакою «Учасник бойових дій» нагороджується **Алексєєва Олена Данилівна** та **Мацюк Дмитро Микитович**.

Ряди членів Співки також поповнилися. Членські квитки отримали: **Рибак Василь Анатолійович**, **Волосяк Віктор Федорович**, **Маслянюк Віталій Миколайович**, **Підгурський Юрій Петрович**, **Фузік Володимир Анатолійович**, **Гертун Олексій Петрович**, **Тараненко Володимир Іванович**, **Клевець Олександр Вікторович**, **Косіга Владислав Юрійович**, **Чалий Павло Миколайович**, **Тонковид Олександр Миколайович**, **Сахнов Вадим Володимирович**.

А сім'ям загиблих воїнів надали матеріальну допомогу. Отримали її **Курган Л. К.**, **Аврамчук В. В.**, **Лунгу В. І.**, **Урбанович С. І.**, **Личак І. М.**, **Гуменюк-Торган О. О.**, **Багірова Т. А.**, **Грицай Л. І.**, **Прохоренко А. В.**, **Горбенко О. В.**, **Старов О. М.**, **Старова Р. М.**

Будь-яка праця, відданість справі та допомога повинна бути оцінена. Кожне навіть маленьке захоплення – стимул працювати разом і надалі, допомагати один одному, співпереживати та розуміти. Тільки так, в одній команді, в єдності, всі разом ми зможемо зробити значний внесок в розвиток нашої країни.

В ІРПЕНІ ВШАНУВАЛИ 29 РІЧНИЦЮ ВИВЕДЕННЯ ВІЙСЬК З АФГАНІСТАНУ

Саме з 15 лютого пов'язано завершення найкровопролитнішої війни на території Афганістану. Рівно 29 років тому останній наш солдат покинув цю країну. Після війни в Афганістані в усіх куточках України з'явилися пам'ятники і меморіальні дошки, які нагадують про м'ясорубку, в яку були кинуті вчорашні школярі. Не минули ці сумні події сучасної історії й наш Ірпінський регіон, 48 учасників бойових дій Приірпіння є інвалідами війни, шестеро – загиблі. У 2007 році за ініціативи Київської обласної організації УСВА було видано Книгу пам'яті мужніх синів та дочок Київщини, як загинули на війні в Афганістані – «Окликом з вічності».

15 лютого ми зобов'язані були віддати шану нашим загиблим на тій війні товаришам, друзям, колегам. З великим сумом і жалем ще раз повідомляємо їх імена, імена наших героїв: **Вакулюк О. С., Дяченко В. В., Олійник Ю. О., Григоров Д. М., Жибер М. М., Радченко В. П., Лантушенко С. В., Басов С. М.**

Близько п'ятдесяти «афганців» нашого регіону померли вже в мирні дні. Двоє афганців Ірпінського регіону героїчно загинули влітку 2014 року під час виконання військового завдання в зоні АТО в селі Георгіївка Лутугінського району Луганської області. Це: боєць 24-го батальйону територіальної оборони «Айдар» Міністерства оборони України **Давидчук О. В.** та боєць 24-го батальйону територіальної оборони «Айдар» Міністерства оборони України **Личак М. А.**

Разом з ними ми не маємо права не згадати також Героїв, які ні коли не помруть в нашій пам'яті, в пам'яті всієї України, тих, хто ціною власного життя захищав східні кордони України. Це Герої АТО, наші земляки, наші побратими: **Горбенко І. І., Гуменюк О. Л., Шкарівський С. О., Стрюков В. Г., Ринкун В. Б., Старов О. О., Багіров І. С., Кірічек В. В., Єрошенко О. С., Ридзанич М. В., Цапко О. В., Фіцкалінець В. В., Блонський А. А., Панасенко В. Г., Халазій І. М.**

Важкою втратою для нас стала передчасна смерть **Пальчікова А. М.** – відданого сина своєї Батьківщини, кадрового офіцера, ветерана та учасника бойових дій, інваліда війни, ма-

йора у відставці, людини що чесно та віддано пройшла свій складний життєвий шлях від Азійських степів до Афганських гір, від простого військового до начальника Військового госпіталю. Світла пам'ять про наших загиблих й померлих побратимів буде вічно жити в наших серцях та серцях їхніх рідних та близьких.

«Герої живуть доти, доки ми про них пам'ятаємо і передаємо ці спогади з покоління в покоління. Ми в цей день намагаємося вшанувати пам'ять всіх

загиблих, всіх героїв, які віддали своє життя, або присвятили його частину війні в Афганістані. 29 років пройшло з того часу, а емоції від слова «війна» не змінилися – так само страшно, сумно, боляче. О десятий ранку провели мітинг біля пам'ятника воїнам-афганцям в місті Бучі.

«Нехай на нашій землі нарешті настане час, коли ми будемо згадувати про війну як про історію, яка була колись, чогось нас навчила і більше не повториться. І щоб все менше і менше квітів

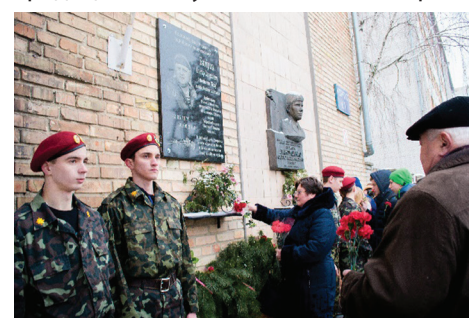

Вшанування пам'яті загиблих Героїв на Алеї слави в м. Ірпені

доводилось залишати в пам'ять загиблих побратимів,» – **Ігор Панасюк.**

Продовжили процес покладення квітів і біля меморіалу загиблим Героям в Університеті ДФС України. Відбувся також мітинг в честь загиблих воїнів-інтернаціоналістів, на якому були присутні ректор Університету ДФС України **Пашко Павло Володимирович**, начальник факультету податкової міліції **Чмелюк Василь Васильович**, керівник військової кафедри університету **Шевчук Валерій Андрійович**, проректори, викладачі, студенти та курсанти університету. Кожна покладена квіточка – частинка сердечного тепла та шани тим, хто загинув героїчною смертю, віддав своє життя за майбутнє наступних поколінь.

Відокремлений підрозділ Національного університету біоресурсів і природокористування України «Ірпінський економічний коледж» не порушує традиції вшанування пам'яті героїв-

«афганців», які мають безпосереднє відношення до коледжу. Щоразу в такі дні викладачі та студенти коледжу організовують мітинги в пам'ять про загиблих сержанта **Лантушенка Сергія Валентиновича** та **Багірова Ільгара Салеховича**.

Мітинг в ВП НУБіП «Ірпінському економічному коледжі»

Цього разу на заході були присутні директор коледжу **Михайлов Сергій Іванович**, заступники директора та члени Ірпінської регіональної спілки ветеранів Афганістану (воїнів-інтернаціоналістів та учасників АТО). В пам'ять про загиблих було сказано чимало хороших слів, проте в кожному з них звучали надії на мирне майбутнє України та життя молодого покоління вже без війни.

Покладання квітів до Пам'ятника загиблому солдату в м. Ірпені

Покладання квітів до могил загиблих Героїв війни в Афганістані та в АТО. Кладовище м. Ірпін

«БУДЬ-ЯКА ВІЙНА ЗАКІНЧИТЬСЯ ТОДІ, КОЛИ ВОНА ЗАКІНЧИТЬСЯ В ГОЛОВАХ ЛЮДЕЙ...»

Олександр ПОРОХНЯ (позивний «Філософ»), сержант Збройних сил України, з перших днів війни – на передовій.

– Розкажіть про те, як змінювались події в Вашому житті до війни на Сході України.

– З самого дитинства я мріяв про незалежність. Нас виховували справжніми патріотами. Тоді ми були молоді, а в Афгані на гарячих точках набирались досвіду. У 80-х вже було все ясно. Ми всі, а особливо ті, хто добре знав історію, розуміли, що союз розвалиться. Не знали коли саме, але ми дуже хотіли свободи. Її всі хотіли. У 1989 році повернувся з армійської служби, і перше, що зробив – виточив собі тризуб на заводі «Антонова» у Києві. Так обставини склались, що я влаштувався працювати в пожежну охорону і за тризуб на формі не раз отримував зауваження від керівництва. З 2001 року займався логістикою. Подобалось, та і здібності були. А вже з 2004 року почалось в Україні трохи інше життя. Вже тоді я допускав, що конфлікт буде. Якщо не зараз, пройде 10 років, і він таки буде. Але сьогодні ми маємо іншу ситуацію, по-іншому все сприймаємо, ми пройшли через кров, біль, втрати. В нашій війні ми вже не в гостях, це не порівняти.

– Маючи життєвий досвід, наскільки тяжко було перебувати в АТО?

– Не можна цього точно сказати. Війна є війна, скрізь...це бруд, кров, втрати близьких людей. Я завжди проти неї. Коли повертаєшся з місця бойових дій, відчуваєш себе ніби в іншому світі. Тут

також люди багато працюють, допомагають, їм також важко. Ті бабусі чи жінки, які постійно надають допомогу бійцям, хіба їм не важко? Звичайно, так. І тут непросто після повернення. Як би нам не допомагали лікуватися фізично, моральна підтримка також дуже потрібна. Треба займатись психологічно. Ми з побратимами стараємось допомагати один одному. Для того і існують такі спілки та об'єднання, як Ірпінська регіональна спілка ветеранів Афганістану та учасників АТО, щоб не бути самотнім, а відчувати розуміння та підтримку.

– Як ви вважаєте, коли війна в Україні нарешті закінчиться?

– Я завжди даю таку відповідь на це питання: війна закінчиться тоді, коли вона закінчиться в головах людей. Для

когось вона триває вже 24 роки, а для когось і не починалась. Кожна людина хоче нормально жити, працювати і заробляти. А як? Коли все свідомо знищується, коли немає нормальної економіки. А от коли люди живуть в стабільності, впевнені в тому, що все в порядку, їм не до війни.

– Що можуть зробити для пришвидшення закінчення війни звичайні люди?

– Все з самого початку будувалось на добровольцях. Саме завдяки спільним зусиллям свідомих та готових боротись людей ми не пустили їх сюди ще тоді, в 2014-му. Звичайно, є різні люди. Не треба упереджено ставитись до всього підрозділу через 2-3 людей. Ми старались призначати адекватних, досвідченіших офіцерів та керівників. Але помилки все

одно були, і чимало. Так все збирається в одне ціле, і в людей з'являється недовіра, розчарування, відчай. Для того, щоб такого не було, треба говорити людям правду. Тоді вони знатимуть, що відбувається насправді, і сприйматимуть все по-іншому. І це стосується не тільки держави в цілому. Добре, коли в сім'ях сприймають таку правду. Але скільки є тих сімей, які розпадались через війну, скільки випадків суїциду. Наприклад, у В'єтнамі померлих від суїциду було втричі більше, ніж загиблих на війні.

В той же час, хто у всьому винен? Ми самі. Адже це ми повинні боротись за свої права, як це було в 2014-му. В першу чергу, ми повинні хотіти свободи, а не хтось повинен хотіти її для нас. Ще багато треба працювати над цим, нам є куди розвиватись. Проте якщо говорити про тих, хто виїжджає з України в пошуках кращого життя, їх не можна в чомусь звинувачувати. Це не правильно. Скільки б людей не виїхало, Україна все одно буде. Рано чи пізно ситуація зміниться на краще. Тоді й емігранти побачать, що є якийсь економічний підйом, і повернуться, маючи за спиною досвід роботи за кордоном.

На завершення хотілось би сказати, що головне, щоб всі були за одне, разом, єдині, щоб панували любов, повага один до одного, щоб пробачали один одного – загалом все, як в сім'ї. Як би банально це не звучало, тільки любов краще за будь-які зброю і ліки допоможе людям виграти війну, залікувати рани та пережити втрати.

З ВЕЛИКИМ СУМОМ ПОВІДОМЛЯЄМО, ЩО ПЕРЕСТАЛО БИТИСЯ СЕРЦЕ

КРИВОШЕЯ Михайла
ПОЗИВНИЙ «БАЛАМУТ».

Висловлюємо свої співчуття всім рідним і близьким від Ірпінської організації ветеранів Афганістану (воїнів - інтернаціоналістів) і учасників АТО. Ми назавжди збережемо пам'ять в наших серцях про вірного сина своєї Батьківщини та воїна АТО.

ЛЮДИ З ДОСВІДОМ ВІЙНИ

Стримано, чітко, лаконічно, так, як має говорити справжній воїн, боєць, переможець, - так ми спілкувались із бійцем 2-ої штурмової «Афганської» роти батальйону «Айдар» Володимиром Васильовичем Прохнічем. Володимир нагороджений президентським орденом «За мужність» III ступеня, медаллю «Захиснику Вітчизни», відзнакою від Міністра оборони України «За службу» та відзнакою начальника Генерального штабу – головнокомандуючого Збройних сил України III ступеня.

– Доброго дня, Володимире Васильовичу. Даваймо розпочнемо розмову з того, як ви потрапили в зону АТО, з яких причин пішли воювати?

– Я пішов на війну в липні 2014 р. Потрапив в 2-гу штурмову роту «афганців» батальйону «Айдар». Чому пішов на війну? Знаєте, коли наступають на твою землю, кожен, абсолютно кожен чоловік повинен йти її захищати.

– Чому саме «Афганська» рота?

– Так вже якось склалось. Мабуть, тому що вижити хотів. Батальйон «Айдар», як правило, займався окраїнами, було багато штурмів, багато, скажемо так, не надто хорошого. Ми зазнавали втрат серед бійців і це було сумно. А вижити в цих умовах всі хочуть, це нормально.

– Як Вам допомагала і допомагає Ірпінська регіональна спілка ветеранів Афганістану та воїнів АТО?

– Ну ми з хлопцями перебуваємо в дружніх відносинах, знаємо один одного вже досить тривалий час. Завжди є про що поговорити, тем для обговорення чимало. Адже це люди з великим досвідом війни, а в тій ситуації, яка склалась нині в Україні ми повинні об'єднуватись в інтересах спільної справи, побудови нашої держави, її злагоди всередині та захисту зовнішніх кордонів.

– Як гадаєте, чого бракує нинішнім бійцям? Безпечення, мотивації чи чого?

– Звичайно мотивація падає у всіх, і не лише у воїнів безпосередньо. Війна

ж іде вже четвертий рік. Так природою закладено, що чоловічина – воїн-мисливець, йому треба йти вперед і чогось досягати. А в нашій ситуації, на превеликий жаль, такого немає.

– А як війна змінила конкретно Вас?

– Ну сказати, що я змінився в гіршу сторону – не скажу, що в кращу – теж ні. Просто стало по-іншому, але суттєвих змін не відбулось в мені чи в моєму житті. Звичайно, було важко, страшно. З нашої роти багато-хто загинув, а гибель побратимів – це завжди величезна втрата. Я й сам отримав два важких поранення, після другого вже воювати не зміг. Тому моя служба в АТО завершилась в липні 2016 року.

Обидва інтерв'ю підготувала Вікторія СЛОБОДЯНЮК

ДЕ ЗВЕРТАТИСЬ ДО ДЕПУТАТІВ ІРПІНСЬКОЇ МІСЬКОЇ РАДИ ВІД ПАРТІЇ ЗАХИСНИКІВ ВІТЧИЗНИ?

Задля підтримки постійного зв'язку із виборцями та вчасного реагування на потреби й проблеми мешканців спільними зусиллями депутатів Ірпінської міської ради «Партії захисників Вітчизни» Ігоря Валерійовича Панасюка та Івана Ласловича Лехмана працює громадська приймальня, що знаходиться за адресою вул. Шевченко 5 (приміщення РАГС вхід з правого крила будівлі), години прийому з 10:00 до 17:00.

Основним завданням громадської приймальні є сприяння депутатам у виконанні ними своїх обов'язків перед виборцями та територіальною громадою міста. Громадська приймальня безпосередньо веде прийом громадян; веде реєстрацію звернень та заяв; сприяє вирішен-

ню законних вимог громадян; надає їм консультації. Ми намагаємося у своїй діяльності охоплювати не конкретний округ, а вирішувати питання усього міста. А також ведеться облік соціально незахищених громадян.

Цьогоріч депутати розглянули понад 200 різнопланових питань. Було проведено 23 депутатських прийоми (індивідуальних та колективних зустрічей з мешканцями). Мешканці завітали на прийом із своїми заявами, скаргами і пропозиціями, що були розглянуті і опрацьовані в межах повноважень депутатів.

На основі отриманої від громадян і громадських організацій інформації, їх скарг і пропозицій, було направлено 144 депутатських звернень, адресованих до структурних підрозділів Ірпінської міської ради, комунальних підприємств, установ та організацій, з вимогами щодо усунення недоліків у міському адмініструванні, комунальних підприємств, установ та організацій, з проханнями щодо надання матеріальної допомоги, утримання в належному стані об'єктів житлового фонду та благоустрою.

Віта ШВОРАК

ДОВОДИТЬСЯ ЗАХИЩАТИ НЕ ВІД ВОРОГІВ, А ВІД СВОЇХ ЖЕ ЗЕМЛЯКІВ!

10 та 15 лютого обороняли ДОТ 485 в селі Горенка Києво-Святошинського району.

В суботу о дев'ятій ранку вже стояли на місці подій всі мешканці села Горенка, керівник МАІФ «Цитадель» Нетьосов Павло Олександрович, учасник війни в Афганістані та учасник АТО Аврам Віктор Валентинович, а також Голова Ірпінської регіональної спілки ветеранів Афганістану та учасників АТО Панасюк Ігор Валерійович та члени Спілки, очільник Гостомельського осередку УСВА Курамагомедов Іса, фахівець з питань охорони культурної спадщини відділу культури, національностей та релігії Пілявська Лариса Василівна. Хотілось би бачити на подібних заходах ще більше однодумців.

Цей ДОТ – пам'ятка історії часів Другої світової війни, збудований ще в 1932 році. Місце ведення запеклих боїв, як виявилось, в наш час «не заслуговує» на існування. Історія не раз мінялась залежно від тих, кому вигідно було її переписувати. Але руйнувати своє минуле своїми ж руками – хто ми після цього? Чи мовчки дивитись, як його знищують – а після цього хто? Ніхто ж не проти того, щоб розвиватись, прогресувати та будувати нове майбутнє. Але не ціною історії!

Наша держава пройшла дуже непростий шлях в боротьбі за незалежність. Саме тому помилки і досягнення минулого повинні змушувати нас рухатися далі, жити в єдності та мирі. Натомість, що ми бачимо сьогодні? Людську байдужість та нерозумність.

Історія повинна була нас навчити, що подальша доля якраз і залежить від минулого, а події завжди повторюються по колу. А як ми цього навчимося, якщо цієї історії більше не буде? З розповідей в книжках наші діти не дізнаються, як все відбувалось, не зрозуміють, що таке «місце, де йшла війна». Та найважливіше – вони ніколи не дізнаються, яка ціна за те, що вони живуть у вільній, у своїй країні; тому і не зможуть творити хороше майбутнє. Бо хто не знає минулого, той не має майбутнього.

На місці подій місцеві жителі організували пост, де завжди є чергові, які охороняють ДОТ. Щиро закликаємо всіх небайдужих приєднатись до захисту історичної пам'ятки. Адже тільки разом ми сильні. ДОТ не знищується сам собою, його знищують люди. Відповідно і тільки люди можуть його врятувати.

Вікторія СЛОБОДЯНЮК

ЧЕРГОВА ПЕРЕМОГА КОМАНДИ ІРПІНСЬКОЇ ЗОШ № 3 З ГАНДБОЛУ «СТРІМКИЙ М'ЯЧ»

Ми всі знаємо, що найкраще мотивує людей до праці над собою або критика, або заохочення. Ми обираємо другий варіант! Так, молоді гандболістки Ірпеня здобули чергову перемогу на Всеукраїнських змаганнях. Постійні тренування, заняття фізичними вправами, участь в конкурсах різного рівня – так крок за кроком вони йдуть до перемоги. І хоч дівчата займаються ледь не як справжні дорослі спортсмени, вони все одно залишаються дітьми. Саме тому їх треба підтримувати, заохочувати, подавати приклад і з таким поколінням майбутнє нашої держави обіцяє бути щасливим.

На ще одне нагородження учасниць завітали з подарунками Голова Партії захисників Вітчизни Кармазін Юрій Анатолійович, Голова Міжнародного фонду культурного співробітництва Литовченко Влада Володимирівна та депутат Ірпінської міської ради від Партії захисників Вітчизни Панасюк Ігор Валерійович. Серед подарунків – іменні футболки, солодощі та особливий календар, де, як зазначив Юрій Анатолійович Кармазін, чемпіонки будуть відзначати одну за одною свої перемоги. На заході сповістили і ще одну новину. Весною в м. Ірпені планують провести змагання з гандболу. Адже наш Ірпінь – не просто місто чемпіонів, це місто можливостей, розвитку та спорту!

Бажаємо юним спортсменкам розвиватись, рости, перемагати, йти до своєї мети з непохитною вірою та завжди сяючою на обличчі посмішкою. Ми віримо в вас та ваше світле майбутнє!

Вікторія СЛОБОДЯНЮК

ПООБІЦЯЛИ – ЗРОБИЛИ!

24 грудня під час недільного Богослужіння Української православної церкви (Парафія Покрова Божої Матері у м. Ірпін) були присутні, як відмітив сам священик, **отець Богдан**, помічники Святого

Миколая: народний депутат України чотирьох скликань, Голова Партії захисників Вітчизни **Юрій Анатолійович Кармазін**, маценат, громадський діяч **Олександр Тигів**, голова Ірпінської регіональної Спільки ветеранів Афга-

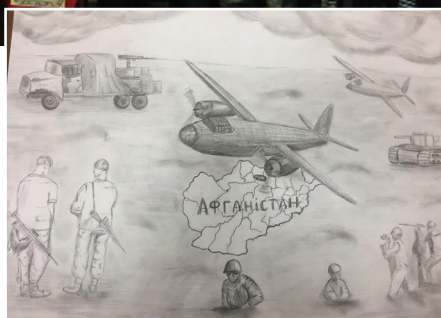
ністану та учасників АТО, депутат Ірпінської міської ради **Ігор Валерійович Панасюк** та депутат Ірпінської міськради **Іван Ласлович Лехман**. В першу чергу, відмітили вже зроблену роботу – поставлені нові входні двері та дашок над ними. А також обговорили плани на близьке майбутнє. Адже будівля

церкви потребує ще значного ремонту. Пообіцяли взятись за застелення підлоги плиткою, ремонт вікон, перебудову сходів на дзвіницю та оздоблення стін фрескою. Такі справи, як зазначалось, задумані в храмі, а отже, неодмінно будуть виконані найближчим часом.

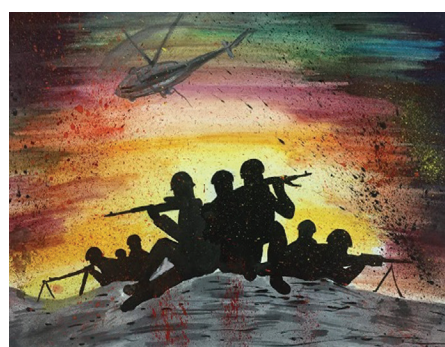
Анастасія БЕРЕЗА

ЮНІ ТАЛАНТИ МАЛЮЮТЬ АФГАНСЬКУ ВІЙНУ

*А війна для людей – то пекельная рана,
Йшли солдати у бій, шли у гори Афгана.
Та пустеля страшна, лиш життя забирала,
І війна за «ніщо», дуже довго тривала.*

Афганістан... У нашій свідомості це слово стало синонімом справжнього людського лиха, справжнього пекла. Афганська війна безжально перекреслила тисячі молодих життів, понівечила долі. Забути ті роки немаємо права...

Учні навчальних закладів м. Ірпеня з великою шаною передали своє відношення та свої почуття до подій афганської війни через малюнок. У міському конкурсі дитячого малюнка «Афганська війна очима дітей» взяли участь усі навчальні заклади міста. Організатори конкурсу: управління освіти і науки Ірпінської міської ради та Українська спілка ветеранів Афганістану. Переможців нагороджували учасник бойових дій в Афганістані, полковник запасу Малащенко В.О., учасник бойових дій АТО Порохня Олександр.

В свою чергу, учні подарували гостям малюнки, подарунки, а вихованці військово-патріотичного гуртка «Ратібор» Суходольський Андрій та Кухельний Владислав подарували присутнім пісню «Спецназ».

Тетяна ПАНАСЮК

ВИХОВАНЦІ МПТК «РАТІБОР» ПІДКОРЮЮТЬ НОВІ ВЕРШИНИ

Курсанти МПТК «Ратібор» в період 27-29 січня подолали пішки надзвичайно складний маршрут – близько 50 км Українськими Карпатами. Найважливішими пунктами призначення були: Вороненко, Кукул, Заросляк, Мала Говерла, Козьмешчик, Лазещина на яких були підняті прапори Української спілки ветеранів Афганістану та України.

На превеликий жаль, погодні умови завадили курсантам піднятись на вершину Говерли. Проте все ще попереду, а пройдений шлях вже заклав хороший початок для подальшого підкорення вершин. Рухаємось тільки вперед, вгору до самого неба!

Цього року члени МПТК «Ратібор» знову взяли участь в змаганнях за кубок «Борівітер», що проходили 9-11 лютого в місті Борисполі. Боротьба велася між чотирнадцятьма клубами військово-патріотичного виховання з усієї України. Три дні змагань тривала запекла битва, адже команди були сильні і не бажали йти на поступки іншим. Проте перемогу здобули, зви-

чайно, найдосвідченіші та найактивніші гравці.

«Ратібор» також повернувся в Ірпін не з порожніми руками – вибороли третє місце в етапі «Стрільба з малокаліберної гвинтівки» та третє місце в етапі «Стрільба з пневматичної гвинтівки». Вітаємо учасників із здобутими призовими місцями! Нехай ці досягнення лише примножуються і кожні нові змагання приносять вам неоціненний досвід, корисні знання, бажання продовжувати займатись своєю улюбленою справою та, звичайно, ще більше і більше перемог!

Сергій МЕЛАНЮК

ІРПІНСЬКИЙ ЦЕНТР ПОЗАШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ ПРОВОДИТЬ КОРИСНІ, ЦІКАВІ ТА БЕЗКОШТОВНІ ЗАНЯТТЯ З ДІТЬМИ

Школярі всього Ірпінського регіону мають змогу займатись улюбленими справами, розвиватись та працювати в дружній команді. Цьому дуже активно сприяє Ірпінський центр позашкільної освіти Ірпінської міської ради Київської області. Тут діють гуртки різного напрямку, а з дітьми працюють справжні знавці своєї справи.

Деякі місяців тому відкрили новий гурток, де підлітків вчать гри на гітарі, а паралельно і основам комп'ютерного аранжування та звукозапису. Навчає цьому керівник секції музичного спрямування Матковський Іван Юрійович. Каже, що дітей завжди приходиться багато, вони готові навчатись і, головне, їм це дуже подобається. В класі буває по 7-8 людей, де кожен грає для себе. Аранжування і звукозапис також є надзвичайно важливими для музиканта. Ми живемо в XXI столітті і повинні навчати цьому молоде покоління. Одну із своїх робіт діти навіть подали на участь у конкурсі і зараз в очікуванні результатів.

Директор Адамчук Тетяна Анатоліївна детально розповіла про діяльність Центру. Каже, що займаються з дітьми не лише з Ірпеня, а і з сусідніх населених пунктів. Навчання у всіх гуртках абсолютно безкоштовне, оскільки на фінансування Центру кошти виділяються із місцевого бюджету. Лише в жовтні цього року Центр переїхав в місто Ірпінь за адресою вул. Шевченка 2а/2, а до того його місцезнаходження було в м. Буча. Однією із найпопулярніших секцій є «Судномодельювання», а гуртків образотворчого мистецтва діє аж три, оскільки було багато бажаючих дітей. Для малечі дошкільного віку проводять заняття під назвою «Весела карусель». Загалом в Центрі працює 21 керівник гуртків. Формують групи, як правило, в перші дні вересня. Проте з відкриттям нових секцій серед навчального року також проводять набори учнів.

Дорогі читачі, повідомляємо, що для дітей та їх батьків у Центрі позашкільної освіти щосуботи о 10:00 проводять серію безкоштовних майстер-класів від керівників гуртків під назвою «Клуб вихідного дня». Не пропустіть нагоди відвідати майстер-клас із своїми дітьми. Можливо, саме це допоможе їм обрати хобі чи навіть майбутню професію.

**ВІТАЄМО
З ДНЕМ НАРОДЖЕННЯ
ШАНОВНИХ**

**ТКАЧОВА
Юрія Миколайовича**

**ЧУЙКА
Олега Анатолійовича**

**ДУБАСА
Олексія Миколайовича**

**ЧЕШУНА
Володимира Павловича**

Прийміть наші найщиріші вітання з Днем народження! Бажаємо міцного здоров'я, фінансової стабільності, гармонії у всьому, любові у всіх її проявах, мирного неба над головою. Нехай по життю супроводжує удача й успіх, оточують близькі за духом люди, а кожен день сяє новими веселковими барвами!

Ірпінська регіональна спілка ветеранів Афганістану (воїнів-інтернаціоналістів) та учасників АТО, Благодійний фонд «Єдність та милосердя»

**З ДНЕМ
НАРОДЖЕННЯ!**

17 лютого 2015 року у світ вийшов перший номер газети «Ірпінь Єдиний». Вітаємо колектив газети, бажаємо успіхів, натхнення на творчій ниві.

Ірпінська регіональна спілка ветеранів Афганістану (воїнів-інтернаціоналістів) та учасників АТО, Благодійний фонд «Єдність та милосердя»

ЗАПРОШУЄМО ЧИТАЧІВ ДО СПІВПРАЦІ!

Ви хочете звернутися з питаннями, побажаннями, своїми міркуваннями, порадою, або ж незгодою чи пропозицією, чи просто хочете стати дописувачами нашої газети:

– **ПИШИТЬ НА АДРЕСУ:** м. Ірпінь, відділення «Укрпошти» №5, абонентська скринька 16, або пересилайте повідомлення на e-mail: irp_yedyniy@ukr.net

– **ЗАХОДЬТЕ до редакції за адресою:** Ірпінь, вул. Шевченка, 5 (біля РАЦСУ), вхід з правого боку, редакція газети «Ірпінь єдиний».

Шановні читачі! Просимо звернути увагу, що ми не публікуємо неперевіреної інформації!

Тож обов'язково вказуйте свої контактні дані, ім'я та прізвище. Якщо Ви якнайповніше викладете суть справи — це значно прискорить реакцію на Ваше звернення.

ІРПІНЬ ЄДИНИЙ

irp_yedyniy@ukr.net, www.irpin.org.ua

Засновник – благодійний фонд «Єдність та милосердя».

Свідоцтво про державну реєстрацію – КІ, №1606 від 03.02.2015 р.

Видане державною реєстраційною службою Головного управління юстиції у Київській області.

Видавець – Ірпінська регіональна Спілка ветеранів Афганістану (воїнів-інтернаціоналістів) та учасників АТО. Розрахунковий рахунок № 26000135519

ПАТ «Райффайзен Банк Аваль», м. Київ МФО 380805, Код 24880885

Віддруковано у друкарні ТОВ «Інтердрук». Зам. №

Наклад 20 000

Надруковано на папері українського виробника.

Редакційна колегія.

Тел.: (068) 947-22-87